

Вежба 2.1. – Животна филозофија

Васпитно-образовни циљ часа	Ученици схватају да вредности имају другачији смисао у пракси.
Наставна средства	Листа од око 15-20 различитих начина живота написана на плакату или на табли. (Примери: менаџер, радник, пензионер, манекен, клошар, избеглица, поп звезда, спортиста, лекарка-епидемиолог, милијардер).
Напомена	Вежба је намењена вишим разредима основне школе.

Поступак

- Ученици оцењују сваки начин живота према следећој лествици:
  - 7 – Веома ми се допада
  - 6 – Допада ми се
  - 5 – Прилично ми се допада
  - 4 – Свеједно ми је
  - 3 – Небитно ми је
  - 2 – Не допада ми се
  - 1 – Уопште ми се не допада.
- Наставник тражи од ученика да упореде своје резултате са резултатима других ученика у паровима, или групама од по три или четири ученика.
- На крају долази до одељенске дискусије: За које се вредности залажу заступници појединих животних стилова (себичност, солидарност, добри међуљудски односи, слава...) Како оцењујете овакве оријентације: шта је у њима разумно, а шта проблематично?

Додатна активност

Ученици описују како замишљају идеалан начин живота (требало би да избегавају опис свог садашњег начина живота). Откривају које су то противречности; да ли се држе сопствене лествице вредности?

Варијације (за више разреде основне школе):

Уместо са списком заговорника одређених животних стилова, ради се са наставним листом "Различити начини живота "

Материјали

(погледати следећу страницу)

Различити начини живота

Замислите да су наведене тезе искази сасвим различитих особа и разговарајте о њима.

1. Следеће је потребно у животу: умереност, интелигенција, балансирање између крајности, пријатељства, самоконтрола, дисциплина, моћ предвиђања, леви манири и поштовање одређених традиција.
2. Оно што се у животу рачуна су индивидуална и интелектуална слобода, равнодушност према материјалном и физичком свету.
3. Најважније особине су саосећање, љубав, оданост, контрола страсти и интереса, отвореност према другима. Сам интелект, потрагу за моћи и егоизам не треба ценити.
4. Уживање у животу је важније него мењање света: етичност, дисциплина и лична жртва су од другоразредног значаја; у првом плану је друштвеност, али са периодима самоће.
5. Човек треба да се поистовети са групом и склапа пријатељства. Оно што је важно јесу друштвеност и акција, као и одбијање медитације као превише апстрактне, одбијање самоће и материјалних интереса. Пожељније је позитивно емоционално испољавање и дељење позитивних искустава са другима.
6. Човек треба да тежи разним физичким активностима, истраживању сопственог света и стварних чула, усредсређености на рад, а не да ужива у сањарењу као што је носталгија и комфор и удовољавању самом себи.
7. Дани иду један за другим, али сваки је различит. Нестабилност и прилагођавање су кључни и требало би уживати у сваком непоновљивом тренутку. Изнад свега, не треба робовати идеји.
8. Једноставна уживања су важна: комфор, пријатељство, одмор, добро здравље; не одобравати интензивна и превелика уживања, треба одбацити амбицију и фанатизам.
9. Отвореност и пријемчивост су нужни: задовољства и успеси ће доћи сами по себи; мирно чекајте и будите отворени за оно што живот носи.
10. Човек мора имати самоконтролу, али и бити обазрив, свестан сила у свету и људских ограничења. Мора бити великодушан, али не и претерано да идеализује, треба да иде кроз живот достојанствено и уз самоконтролу.
11. Размишљање је важно. Јер, свет је превелик и преагресиван. Душевни живот је кључан и има предност над испразним, opakим светом којег се морамо клонити.
12. Фокус је на деловању, извршавању, изазову и изградњи; тело, руке, мишићи су стварни живот. Умност, комфор и опуштање треба одбацити.
13. Људска бића постоје да би служила: треба бити користан другима како бисмо подстакли њихов лични развој. Одрећи се себе зарад света; бити понизан, доследан, веран, флексибилан. Примити не захтевајући, радити за владавину Добра.